

MUSLIMANËT DUHET TË RESHTIN SË SHFAJSUARI

Dr Fahrudin Ahmed

The Daily Star

Legjenda thotë se presidenti Lyndon Johnson i shrëngonte aq fort duart e parlamentarëve sa që disa senatorë thjesht e informuan se do të votonin si t'ia donte qefi presidentit vetëm për ta hequr qafe. Lobby izraelit në Amerikë e ka pësosur këtë teknikë të shtrëngimit të duarve. Më 1981, kur qeveria e Reaganit donte t'i shiste aviona AWAC Arabisë Saudite, Komiteti Izraelit i Çështjeve Publike në Amerikë (*American Israeli Public Affairs Committee – AIPAC*) një grup lobingu pro-izraelit ky, luftoi 'me këmbë e me duar' kundër këtij vendimi. Edhe pse avionët u shitën, mësimi u nxor. Që atëherë, para se të ndërmerrej çfarëdolloj veprimi, qeveria e Reagan-it sigurohej nëse gjithçka ishte OK. Gjatë viteve të fundit, lobby çifut e ka përkryer punën e tij. Me qëllim për t'i frikësuar amerikanët, çdo kritikë ndaj Izraelit pasohet me kakofoni të zhurmshme dhe sulme djallëzore. Çjerrja ka për synim që politikanëve t'u jepet sinjal se në ç'drejtim duhet të mendojnë: atë pro-izraelit.

Çifutët e Amerikës e dënuan njëzëri kryeministrin malejzian Dr. Muhammed Mahatir për shkak të komenteve të tija. Dhe, të mos harrojmë, Mahatiri ishte shumë i njerëzishëm në komentet e tija në adresë të çifutëve.

Në New York Times të 26.10.2003 doli një çerek faqeje nga Jewish Committee, në të cilën shkruhet: "TURP. Kryeministri malejzias Muhammed Mahatir mbajti një fjalim antisemitist gjatë takimit të fundit të organizatës së vendeve islamike. Presidenti Bush dhe presidentët e disa vendeve i dënuan haptas komentet e tija, por udhëheqësit muslimanë që ishin të pranishëm, për turpin e tyre të përjetshëm (!), e duartrokitën Mahatirin. Fanatizmi mbetet fanatizëm. Kur sulmohen pjesëtarët e një feje të tërë, atëherë kërcënohen të gjitha fetë. Në çaste të tilla duhet dëgjuar zëri i njerëzve të vullnetit të mirë. Historia na mëson për rreziqet e heshtjes. THUAJENI MENDIMIN TUAJ. Vizitoni www.ajc.org për t'i dërguar e-maile ambasadorit malejzian në Amerikë dhe organizatës së vendeve islamike. Tregojuni atyre se i kundërviheni këtij fjalimi urryes dhe ngrijeni zërin tuaj për një botë më të mirë që do të bazohet mbi respektimin e ndërsjelltë. Firma, David A. Harris, Executive Director & Harold Tanner, President."

Kushdo që jeton në New York s'mund t'i shmanget komenteve të shpeshta të David Harris që ai përhap ndaj muslimanëve. Fjalët e tija 'kundërvijuni këtij fjalimi urryes dhe ngrijeni zërin tuaj për një botë më të mirë që do të bazohet mbi respektimin e ndërsjelltë' do të ishin komike, po të mos ishin aq të mbrapshta në qëllimin e tyre. Synimi i tij i vetëm është t'i nxisë amerikanët që t'i urrejnë edhe më shumë muslimanët dhe ta mashtrojë opinionin publik amerikan, në çka organizata e tyre s'e ka shopen. Si zakonisht, ai përdor informacione të rreme: 'Kur sulmohen pjesëtarët e një feje të tërë', thua se Mahatiri sulmoi të gjithë çifutët (në fakt disa ai edhe i lavdëroi në fjalimin e tij) dhe thua se e sulmoi Hebraizmin si fe (gjë që ai absolutisht nuk e bëri). Mashtrime dhe gënjeshtria të tilla i frikësojnë amerikanët të cilët vuajnë nga 'kompleksi antisemit' por kjo mesiguri nuk do t'i frikësojë muslimanët. Unë i kam dënuar përherë sulmet vetëvrasëse kundër civilëve izraelitë dhe i kam kushtuar një kolonë të tërë në dënim të vrasësve të Daniel Pearlit. Por ende jam në pritje që zr. Harris të kërkojë falje për mijëra poshtërsi që kryen ushtria izraelite kundër palestinezëve.

Prej 4223 fjalëve në fjalimin e Mahatirit, vetëm 373 lidheshin drejtpërdrejt ose tërthorazi me çifutët, Izraelin, palestinezët dhe qeveritë perëndimore, përfshi dhe fjalët, "edhe mes çifutëve madje ka prej tyre që nuk bien dakord me atë që po bën Izraeli." Në

sytë e njerëzve të ndershëm, kjo fjali duhet ta lironte Mahatirin nga akuza se është antisemit. Asnjë prej kritikëve të Mahatirit nuk erdhi e tha: “Ai e ka gabim!” A e ka ai gabim për shkak të deklaratës së tij në të cilën thotë se çifutët kontrollojnë gjithë botën? A nuk është vallë e vërtetë se lobby ndikues çifut kontrollon sistemin politik amerikan? A nuk është e vërtetë se shkruesi i fjalimeve të Nixon-it dhe kandidati i dyfishtë për president, Pat Buchanan deklaroi se kongresi amerikan është ‘zonë e pushtuar e Izraelit’? A nuk është e vërtetë se ShB vë veton mbi çdo vendim të Këshillit të OKB që kritikon krimet izraelite? A nuk është e vërtetë se me porosi të lobby-t izraelit marrin fund karijerat e shumë politikanëve amerikanë që kanë kritikuar Izraelin? (kujtoni vetëm kongresisten Cynthia McKinney, të cilën lobby izraelit e shkatërroi) A nuk është e vërtetë se pas politikës agresive të Bushit ‘Israel-first’ qëndrojnë të ashtuquajturit ‘jokonservativë’, të cilët janë para së gjithash çifutë? A nuk është e vërtetë se çifuti Paul Wolfowitz, planifikonte të pushtonte Irakun që më 1992, d.m.th shumë para 11 Shtatorit, por ky i fundit u përdor si pretekst?

Po ju sjell një shembull se kundër cilës gjë janë muslimanët. Para disa ditësh isha i pranishëm në një seminar që organizohej nga disa politikanë republikanë. Aq të frikësuar ishin se mos i quante kush ‘anti-semitistë’, saqë çdo pyetjeje mbi Izraelin i përgjigjeshin me shumë kujdes. Citati i tyre i preferuar ishte: “Palestinezët duhet t’i japin fund dhunës.” Ata nuk e dënuan, madje as nuk e pranuan faktin se izraelitët kryejnë krime. Unë ua tërhoqa vëmendjen se jo vetëm mes muslimanëve por kudo në botë ekziston ndërgjegjësimi se Amerika është e padrejtë në politikën e saj të jashtme sidomos në lidhje me çështjen e Izraelit, dhe se kjo nuk është e mirë për Amerikën. Shtova gjithashtu se tre vetot e fundit që mbrojnë Izraelin janë të kobshme për interesat afatgjate të Amerikës. Në mbyllje, me frustracion bëra vëzhgimin se ata nuk guxojnë ta kritikojnë Izraelin thjesht nga frika! Ndaj këtij konstatimi ata u sollën si ndaj patates së nxehtë - askush nuk donte ta mbante.

Nga frika e hakmarrjes çifute, amerikanët janë bërë të verbër ndaj krimeve të Izraelit. Kur Izraeli rrafshon tre ndërtesa të mëdha ose vret pesëdhjetë palestinezë, në lajme thuhet se Izraeli nuk kishte zgjidhje tjetër. Kur palestinezët i rezistojnë pushtimit dhe vrasin vetëm një ushtar izraelit, atëherë amerikanët çirren dhe nga Bushi e poshtë të gjithë i dënojnë palestinezët si terroristë. CNN njofton pro-Izraelisht. Kur viktimat janë izraelitët atëherë kjo është vepër e ndonjë ‘militanti’ apo ‘terroristi’. Por kur Izraeli rrënon shtëpi në të cilat jetojnë njëmijë njerëz, duke i bërë të pastrehë, CNN e justifikon këtë duke përsëritur qëndrimin zyrtar izraelit: “ishin dëme kolaterale.” Falë kësaj logjike Bush-Wolfowitz-ase pushtuesit e Irakut janë “çliruesit” e tij, ndërsa anëtarët e rezistencës irakene janë ‘terroristë’.

“Çdo dy-tre vjet lobby çifut eliminon një politikan izraelit që nuk e mbështet pa rezerva qeverinë izraelite. Kjo nuk bëhet fshehtëzi, pas perdeve, por si flijim publik. Izraeli prodhon dhe eksporton antisemitizëm që përbën kërcënim për hebrenjtë në mbarë botën.” A thua këto janë fjalët e Muhammed Mahatirit? Jo. Këtë e tha Uri Avnery, pacifisti i njohur izraelit. Vetëm përfytyroni se çfarë do të kishte ndodhur sikur këtë ta kishte pohuar Muhammed Mahatiri! “Ditët e Holokaustit kanë kaluar. Shteti cionist i Izraelit është bërë vetë shtypës”, shtoi Avnery. “Davidi i shndërrua në Goliath.” “Shteti tiran i Izraelit s’duhet lejuar t’i mbajë peng të gjithë pse [çifutëve] u është bërë padrejtësi në botën kristiane. Muslimanët po paguajnë çmimin e fajit të kristianëve.”

Dënimi automatik i pohimeve të Mahatirit nga të mëdhenjtë dhe të pushtetshmit, si psh Bushi, si dhe kërcënimi çifut se do ta bojkotojnë ekonomikisht Malajzinë, vetëm se e ka përforcuar konkluzionin e Mahatirit se çifutët e kanë një pushtet të tillë mbi botën. (Muslimanët akoma presin dënimin nga ana e Bushit të deklaratave të gjeneralit Boykin në pohimet e tij anti-muslimane.) Mahatiri në asnjë mënyrë nuk duhet të kërkojë të falur pse flet të vërtetën. Mahatiri tha: “Ne jemi të nëpërkëmbur. Ne jemi të poshtëruar. Sot ndaj muslimanëve po sillet në mënyrë të pandershme. Feja jonë është baltosur. Vendet tona të shenjta janë përdhosur. Ummeti ynë po vdes nga uria dhe po vritet.” E përse u dashka të kërkojmë të falur NE muslimantët, e jo ATA nëpërkëmbësit. Ne muslimanët duhet të reshtim me të kërkuarit falje dhe apologjetikën e vazhdueshme, por duhet të ngrihem të luftojmë për të drejtat tona dhe fenë tonë.”

*Përktheu: Edin Q. Lohja,
Shkurt 2004.*